

[Thestrup.]

Jeg tillader mig derfor at foreslå, at det foreliggende lovforslag underkastes en behandling i et udvalg, og kan iøvrigt anbefale lovforslaget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: I alt væsentligt kan jeg henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Thestrup som formand for det politiske boligudvalg har udtalt, og anbefale forlængelsen.

Der er dog et forhold, som jeg ganske særligt ønsker at understrege, og det er det, som det ærede medlem hr. Thestrup omtalte. Det er af stor betydning, at der åbnes mulighed for, at enlige, der er noget ældre, kan få adgang til at leje egen lejlighed. Taglejligheder, fremkommet ved ombygning, er normalt ikke særligt egnede til familier med børn, men de vil ofte kunne blive en brugelig bolig for mangen enlig. Derfor bør der her åbnes adgang for indretning af små lejligheder, i værelse og køkken, fortrinsvis til brug for enlige. Det er naturligt, at man i en bolignødsperiode først vender blikket mod at skaffe familier med børn bolig, men man kan efter min mening ikke forsat år efter år henvide de enlige i fyrrerne, halvtredserne og derover alene til udlejningsværelser. De enlige er i stærkere og stærkere grad begyndt at føle sig sat udenfor. De føler det, som om samfundet betragter dem som mindreværdige mennesker, når der nægtes dem adgang til at søge egen lejlighed. De kan som tjenestemænd få mindre løn, de kan betale højere skatter, men de så at sige udelukkes fra at få egen lejlighed. Af menneskelige grunde må man derfor søge i nogen måde at komme dem til hjælp.

Jeg tror ikke heller efter de tidligere erfaringer, at den lov, vi behandler i dag, vil skaffe mange sådanne lejligheder, men nogle vil kunne skaffes, og det har sin betydning.

Niels Pedersen: I boligudvalget har vi ikke modsat os det foreliggende lovforslag om en forlængelse af loven af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte som ændret ved lov af 1947, således at loven kommer til at gælde til 1953—54 i stedet for til udløbet af indeværende måned.

Jeg synes, det er betegnende, at af de 2 305 lejligheder, som der er bevilget materiale til indretning af i ældre ejendomme i de sidste 4 år, er der kun 241 lejligheder, der har erholdt lån efter den pågældende lov. Den højtærede indenrigs- og boligminister skriver i sin fremsættelse af lovforslaget:

„at tilvejebringelse af sådanne lejligheder, som det her drejer sig om, i almindelighed er mere rentabel uden statslån end med statslån“.

Jeg er ikke uenig med den højtærede minister heri. Jeg tror, det gælder for byggeri i al almindelighed, at det fordyres og det sinkes og det hemmes ved al den megen indblanding, som finder sted fra det offentlige, så snart man vil bygge eller forandre et hus.

Jeg har læst i et blad, at en praktiserende arkitekt Mogens Black-Petersen i dagbladet „Licitation“ har skrevet en artikel, hvoraf det fremgår, at 41 embedsmænd har været med til at godkende, hvad kun 12 svende har bygget.

Arkitekten fik i maj 1944 overdraget opførelsen af et statslåns hus i en københavnsk omegnskommune, og byggesagen ventes nu afsluttet i april måned, og så har sagen været i 2 år. Det fremgår, at sagen i 23 måneder har været til næsten uafbrudt behandling, bedømmelse, overvejelse, eftersyn, kontrol eller efterretning på et eller andet kontor, på et vist tidspunkt endogså hos 4 forskellige autoriteter. Til husets opførelse er kun medgået 5 måneder. Fra indflytning i huset fandt sted, og til byggeattest forelå, gik 4 måneder, og godkendelse af byggeselskabet tog 3 måneder, hvoraf kommunen brugte de to.

Det forøgede arbejde for arkitekten fremgår af, at af arkitektens 31 tegninger og ingeniørens 7 tegninger er de 12 sendt til myndighedernes approbation i tilsammen 94 eksemplarer, og korrespondancen med autoriteterne omfatter foruden bilag 45 skrivelser i tilsammen 77 eksemplarer. Der har været forhandlet med og rettet forespørgsler til eller fra ialt 41 embedsmænd, for størstedelen kommunalt ansatte, og foruden disse 41 har der ved sagens behandling været beskæftiget kontorbude, kontordamer og skrivemaskinedamer. Husets opførelse blev overdraget 8 håndværksmestre, hvoraf kun 1 arbejdede med på byggepladsen, hvor der iøvrigt blev beskæftiget 12 håndværksvende og arbejdsmand.

Der har med andre ord været 8 mestre om at tilse og kontrolere 12 svende, og 2 teknikere — arkitekt og ingeniør — til at kontrolere de 8 mestre, og 41 embedsmænd til at kontrolere de 2 teknikere.

Disse oplysninger giver en del af forklaringen på, hvorfor et enfamilies statslåns hus er flere tusind kroner dyrere end et hus uden statslån. Jeg håber, at det høje ting må ændre disse utålelige forhold og medvirke til, at boligspørgsmålet løses på en for os alle tilfredsstillende måde.